

Sygn. akt IX U 198/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Okręgowego Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania P. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale zainteresowanej (...) Spółki z o.o. w R.

o ustalenie wysokości podstawy wymiaru składek

na skutek odwołania P. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 16 stycznia 2019 r. Nr 31

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż dla odwołującej P. L. podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...) Spółki z o.o. w R. od lipca 2018r. wymiar czasu pracy to 1 (jeden) etat, a podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi kwota minimalnego wynagrodzenia miesięcznie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 198/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16.01.2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne P. L. od dnia 01.07.2018r. z tytułu zatrudnienia w (...) Spółka z o.o. w wymiarze 1/2 etatu stanowi kwota w wysokości połowy najniższego wynagrodzenia. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że okoliczności sprawy wskazują, iż zwiększenie ubezpieczonej etatu z dniem 01.07.2018r. oraz podwyższenie wynagrodzenia do kwoty minimalnego wynagrodzenia miało na celu uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczeń społecznych w razie choroby i macierzyństwa. Oddział ZUS podniósł, iż w okresie niezdolności ubezpieczonej do pracy

w związku z chorobą w okresie ciąży, pracodawca początkowo nie zatrudnił innej osoby na jej miejsce i dopiero od grudnia 2018r. zatrudnił pracownika w wymiarze 1/2 etatu, co pozwala na twierdzenie, że zwiększenie ubezpieczonej wymiaru czasu pracy nie znajdowało uzasadnienia.

Od decyzji odwołała się P. L. wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że jest zatrudniona w zainteresowanej spółce w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem odpowiadającym kwocie najniższego wynagrodzenia. Odwołująca wskazała, iż zmiana wymiaru czasu pracy była podyktowana zwiększającą się systematycznie ilością obowiązków związaną z rozwojem firmy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca P. L. urodziła się w dniu (...) Od dnia 1 listopada 2016r. podjęła pracę w (...) Centrum (...) z siedzibą w R. na stanowisku specjalisty do spraw rozliczeń w wymiarze 1/2 etatu za wynagrodzeniem równym kwocie połowy najniższego wynagrodzenia. Początkowo umowa została zawarta na okres próbny trzech miesięcy, a następnie na czas nieokreślony. Od 01.07.2017r. firma została przekształcona w (...) Sp. z o.o., której 100% udziałowcem jest M. N..

Spółka zajmuje się dystrybucją ubezpieczeń poprzez sprzedaż własną oraz sprzedaż za pomocą pośredników ubezpieczeniowych. Ubezpieczona została zatrudniona w dziale rozliczeń i prowizji. W tym czasie w dziale tym pracowały I. G., S. W. oraz P. G., która została zatrudniona razem z ubezpieczoną P. L.. Wszystkie pracownice były zatrudnione w 1/2 wymiaru czasu pracy i wykonywały podobne obowiązki. Ich praca polegała na rozliczaniu prowizji agentom ubezpieczeniowym działającym na rzecz pracodawcy, kontaktach z towarzystwami ubezpieczeniowymi oraz obsługą spraw związanych z rekrutacją nowych osób wykonujących czynności agencyjne. Każda z nich miała wyznaczone towarzystwa ubezpieczeniowe do obsługi – początkowo było to po dwa towarzystwa. P. G. po niespełna dwóch miesiącach pracy przeszła na zwolnienie lekarskie w związku z ciążą, a następnie do maja 2018r. korzystała z urlopu macierzyńskiego. Od tego momentu praca została podzielona na pozostałe trzy pracownice. W tym okresie spółka rozwijała się i systematycznie wzrastała liczba obsługiwanych towarzystw ubezpieczeniowych oraz agentów. I tak w 2017r. przychody firmy wynosiły 3.984.678,83 zł, a w kolejnym 2018r. wzrosły do 13.753.010,41 zł. Prezes zainteresowanej spółki postanowił w związku z tym zwiększyć dwóm najstarszym stażem pracownicom I. G. i S. W. wymiar czasu pracy do pełnego etatu. Ubezpieczona P. L. miała pozostać przy dotychczasowym wymiarze z uwagi na spodziewany powrót do pracy pracownicy przebywającej na urlopie macierzyńskim. W maju 2018r. P. G. poinformowała pracodawcę, że nie wróci do pracy, ponieważ zamierza wychowywać dziecko. W tej sytuacji P. L. w związku z dużym obciążeniem obowiązkami, w czerwcu 2018r. poprosiła pracodawcę o podwyższenie jej wymiaru czasu pracy, na co wyraził zgodę. Od 01.07.2018r. podjęła więc pracę w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczona początkowo obsługiwała dwa towarzystwa ubezpieczeniowe, następnie w okresie od września 2017r. do czerwca 2018r. cztery towarzystwa tj. (...), (...), (...) (...) (łącznie 836 osób), zaś od lipca 2018r. ich liczba wzrosła do sześciu tj. dodatkowo(...) i (...), a liczba obsługiwanych osób wyniosła 1657 (100 procent wzrostu). Od lipca 2018r. pracowała w godzinach od 8.00 do 16.00 lub od 9.00 do 17.00 w pełnym wymiarze czasu pracy. O ciąży dowiedziała się pod koniec sierpnia 2018r. Była to ciąża bliźniacza, zagrożona więc od (...). do czasu porodu w dniu (...)korzystała ze zwolnienia lekarskiego. Obecnie przebywa na urlopie macierzyńskim, który przysługuje jej do czerwca 2020 roku. W czasie nieobecności ubezpieczonej jej praca początkowo została podzielona na dwie pozostałe pracownice, a od grudnia 2018r. zatrudniono w wymiarze 1/2 etatu nową pracownicę S. L., która pracuje do nadal.

Zaskarżoną decyzją z dnia 16.01.2019r. organ rentowy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne zainteresowanej w wymiarze 1/2 etatu wynosi połowę najniższego wynagrodzenia uznając, że zwiększenie wymiaru czasu pracy, a co za tym idzie podwyższenie wynagrodzenia, miało na celu uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczeń społecznych z tytułu choroby i macierzyństwa.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akta organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonej, zaświadczenia z Urzędu Skarbowego w R. z dnia 10.04.2019r. o dochodach osiągniętych przez zainteresowaną spółkę, zaświadczenia zainteresowanej spółki na okoliczność stanu zatrudnienia, wykazu Towarzystw (...) oraz ilości osób, które obsługiwała ubezpieczona w spornym okresie, a także w oparciu o zeznania świadków I. G., P. G. oraz zeznania ubezpieczonej P. L. i zainteresowanego M. N. (nagranie z rozprawy w dniu 28.08.2019r. minuty od 00:11:58 do 01:57:03).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art.6 ust.1pkt. 1, art.11 ust.1 i art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń Społecznych (Dz.U z 2017r. poz. 1778 ze zm.) pracownicy obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu.

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art.6 ust.1 stanowi przychód, o którym mowa w art.4 pkt.9 i 10 z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust.4 pkt.5 i ust.12. (art.18 ust.1 powołanej ustawy).

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenie rentowe, z zastrzeżeniem ust.2 i ust.3 (art.20 ust.1 tej ustawy).

Zgodnie z art.4 pkt.9 ustawy systemowej pojęcie przychodu oznacza przychody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych m.in. z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy.

Jak stanowi art. 22 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy, przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Umowa o pracę określa strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy w szczególności wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy ze wskazaniem składników wynagrodzenia – art.29 § 1 k.p.

Organ rentowy w niniejszej sprawie, wydając decyzję o obniżeniu podstawy wymiaru składek z tytułu zatrudnienia ubezpieczonej, nie podważał samego faktu istnienia stosunku pracy, a jedynie kwestionował zasadność zwiększenia wymiaru czasu pracy, a przez to i wynagrodzenia od dnia (...) w sytuacji gdy, już od (...) była ona niezdolna do pracy w związku ciążą.

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonej P. L. zasługuje na uwzględnienie.

Jak wykazało bowiem przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe, bezpośrednim zamiarem stron przy kształtowaniu warunków umowy od dnia(...) nie było uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczeń społecznych, lecz faktyczne zwiększenie wymiaru czasu pracy zainteresowanej, spowodowane zaistniałą sytuacją w spółce tj. systematycznym, dużym zwiększaniem się obrotu, przychodów, a co za tym idzie ilości obowiązków również dla ubezpieczonej. Niewątpliwie o zwiększeniu wymiaru czasu pracy dla ubezpieczonej zdecydował również fakt, że pracownica przebywająca w tym czasie na urlopie macierzyńskim poinformowała pracodawcę o rozwiązaniu z nim stosunku pracy. Podwyższenie wymiaru czasu pracy ubezpieczonej stało się w tej sytuacji uzasadnione, w szczególności, że pozostałe dwie pracownice, wcześniej zatrudnione w firmie, miały podwyższony wymiar czasu pracy już od stycznia 2018r.

Za takim przyjęciem przemawiają zgromadzone w sprawie dowody, w szczególności zeznania świadków oraz ubezpieczonej i zainteresowanego, które jako spójne i logiczne zostały uznane przez Sąd za wiarygodne co do okoliczności towarzyszących ukształtowaniu nowych warunków umowy o pracy oraz realizacji tej umowy. Zeznania te znajdują potwierdzenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji w szczególności dokumentacji dotyczącej osiągniętych przez spółkę przychodów w latach 2017-2018.

Powyższe okoliczności, jak i fakt wykonywania przez ubezpieczoną pracy w pełnym wymiarze od lipca 2018r. potwierdzili również powołani w sprawie świadkowie.

Orzekając w sprawie Sąd miał również na uwadze treść art. 353¹ kpc zgodnie z którym, strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swojego uznania, byle by jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

W konsekwencji takiego stanowiska, Sąd z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc uwzględnił odwołanie ubezpieczonej i zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

Sędzia